det er den, at der gjennem det schweitziske Folk gaar en fast og bestemt Villie til, hvorsomhelst fra Forsøget end skulde komme paa at krænke dets Neutralitet, krænke dets Territorium, krænke dets Land og Frihed, da at ville værge sig derimod. Naar denne Aand ogsaa blev den dedende hos os, tvivler jeg ikke om, at vi vilde naae et Resultat og maatte det ærede Medlem, der har ført Ordet her i Dag, eller Andre være i Stand til at overbevise os om, at der er en anden og bedre Maade, hvorpaa Sagen kan gjennemføres end den, vi have tænkt os, og som er foreslaaet af den høie Regjering, kan han være fuldstændig overbevist om, at naar de møde med saglige Grunde og overbevise os, er vi ogsaa villige til at følge dem.

Tutein: Jeg skal kun gjøre en lyst Bemærkning i Anledning af den høitærede Marineministers Henvisning til de belgiske Forhold. Jeg ønsker nemlig at henlede Opmærksomheden paa en meget væsentlig Forskjel, der findes mellem de belgiske Forhold og vore, og det er den, at indtil for faa Aar siden har i en meget lang Aarrække Belgien været regjeret af en Fyrste, der ikke alene i sit eget Land, men omtrent i hele Europa blev anset for at sidde inde med den høieste Statsvisdom. Han var en Veiledende og Raadgiver for en stor Mængde europæiske Souveræner og Statsmænd, og den Veiledning og de Raad, han gav dem, og den Regel, han fulgte ved at regjere sit eget Land, var den nøieste Overholdelse af Landets Forfatning, og jeg tror, at hvis den høie Regjering vilde studere de Udtalelser, man har af Konge Leopold af Belgien, og de Midler, han har brugt for at gjennemføre de militære Foranstaltninger, som man i Belgien har anset for fornødne, vilde den finde, at den vilde komme til at gaa en ganske anden Vei for at gjennemføre de militære Foranstaltninger end den hidtil har brugt.

Holstein-Ledreborg: Jeg skal kun sige til den høitærede Minister, at det har undret mig allerhøieste Grad nu at høre, at det er Ministeriets Mening, at vi skulle forsvare hele Landet. Jeg troede kun, det var Meningen at befæste Kjøbenhavn, men nu antyder den høitærede Minister, at det er alle Havnene desuden, som komme ind i det, og det gjør mig rigtignok endnu mere betænkelig ved de militære Forslag. Jeg har i Udvalgene faaet det Indtryk, at man slet ikke tænkte paa at forsvare Sjælland, jeg har faaet det Indtryk, at naar Korsør og disse andre Steder skulde befæstes, var det ikke fordi man derigjennem vilde forhindre en Landgang; thi det var man paa det Rene med, at man ikke kunde — (Modsigelse). Jo, det har jeg hørt af den ærede Regjerings Venner, og jeg lader mig altid belære navnlig med Hensyn til det Militære, men det var det nødvendige Supplement til Kjøbenhavns Landbefæstning. Det var Enderne af de strategiske Linier, og det havde Betydning for at kunne hindre en fjendtlig Magt i at transportere stort Beleiringsskyts til Kjøbenhavn, men for at hindre Landgang havde det ingen Betydning, da en Landgang kunde ikke paa mangfoldige Steder, at det ikke kunde nytte at tro, at man kunde afvende en saadan. Det tror jeg endnu paa, det kan jeg ikke negte, men jeg har nogen Mistvivl til disse meget store Ting. Ministeriet behøver, at det kan udrette ved Forsvaret. Jeg holder mig altid til det mundtlige. Før nogle Aar tilbage, da der var Tale om at bevilge de store Kanoner, troede jeg ikke paa Krigsminister Kauffmanns Forsikring om, at han kunde slaa hele Europa med de Kanoner. Derfor stemte jeg imod dem, og derfor tror jeg heller ikke, at de Havne, der skulle befæstes, have nogen Betydning for hele Landets Forsvar. Jeg tror det er et Supplement til Kjøbenhavns Landbefæstning og ikke en Smule Nytte. Jeg glæder mig ogsaa overordentlig over, at Marineministeren har erkjendt, at saa længe man ikke befæster alle Landets Havne, betyder det ikke stort at vi værge vor Neutralitet; der findes en hel Masse Havne andre Steder, som Fjenden kan bruge. Jeg tror ikke, Ministeren tænker paa at befæste Korsør, ja, Korsør maaske og men Kalundborg, Nyborg, Bogense og andre mærkelige Havne omkring i Landet, det nik han ganske sikkert ikke. En anden Ting glædede mig, og det var, at tilsidst Ministeren havde begyndt med at sige, at han ikke forstod den Forskjel, jeg gjorde paa at „konstatere" og „hævde", den var svag, saa forstod han den dog ret godt til Slutningen. Han sagde jeg, paa de Steder skulde vi i det Mindste konstatere vor Neutralitet og mulig ogsaa hævde den. Altsaa den høitærede Minister forstaar godt, hvad Forskjellen er. Jeg synes, at deri ligger en Antydning fra den høitærede Ministers Side af, at han ogsaa erkjendte, at det Eneste, der i Virkeligheden praktisk var Tale om, var at konstatere vor Neutralitet, men jeg tror, at det at konstatere den er en Del billigere end hvad den høitærede Minister foreslaar. Det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) udtalte, at han beklagede, at jeg havde taget Ordet. Ja, det gjør jeg saamænd med. Jeg beklager, at jeg har taget Ordet og jeg havde ogsaa